

د.عبدالستار پیش کوشتنی به ته له فون هه ره شه ی لیکراوه

کچه که ی: باو کم کورد کوشتی

■ نا: ناوینه

عبدالستار تاهیر شریف، له چاوپیکه و تنیکسی ته له فریونیدا، که ده روژ پیش کوشتنی له گه لیدیا سازدراوه، تا نیستا په خشنه کراوه، اماژ به یو نه وه ده کات که «به ته له فون هه ره شه ی کوشتنی لیکراوه».

پیش نیوه روژ ۲۰۰۸/۳/۵، له نزیک پردی ره حیماوی که رکوک، ماموستای زانکوژی خانه نشینکراوه، د.عبدالستار تاهیر شریف له ناو پیکابه ده بله که یداو له دوری چنه کیلومتریک له ماله که ی خوی، به سن فیشکی ده مانچه کورتای به ژبانی هینرا.

پیش ده روژ له کوشتنی، له چاوپیکه و تنیکسی ته له فریونیدا، که تا نیستا په خشنه کراوه، عبدالستار تاهیر شریف اماژ به یو نه وه ده کات که له سهر نه و قسانه ی له روژنامه و گوزاره کوردیبه کاندای وتویه تی، له ریگای ته له فون هه ره شه ی لیکراوه، به لام ناوی نه و که سه ی نه بردووه که هه ره شه که ی لیکردوه.

له ماوه ی چنه مانگی رابردوودا نه و که سایه تیه، له ریگه ی چاوپیکه و تنه روژنامه و انیه کانیه وه، زور به فراوانی له ناو میدیاکانی کوردستاندا ده رکوت، به تایبه تی له روژنامه ی ناوینه و روژنامه و گوزاری لقیندا، له و چاوپیکه و تنانه دا به توندی ره خنه ی له به رپرسیانی حیزبی و حکومی گرتوه نه م ره خنه گرتنه، میژوی سهر کرده کانیسی گرتوته وه.

د.عبدالستاری ته من ۷۵ سال، که هه لگری پروانامه ی دکتورایه له بواری ده رووناسیدا، خاوه نی سن کورو چوار کچه. بهر له کورزانه که ی، له خانویه کی دوو نهومی کریدا، له گه په کی ره حیماوا ده ژبا. نه و ژبانیکی پر له مملاتی سیاسی ژباوه، سهرتا له ناو شوړشی کورده وه دهستی پیکردووه دواتر له نیو پوسه بالاکانی رژیم پشوری غیراقدای خوی بینوه ته وه بووه به وه زیری نه شغال. له سال ۱۹۹۵ دا رژیر دهستی رژیم پشوری هه لیتو دینه کوردستانو پاشان ده چیتنه دهروه ی ولاتو ره گه زمانه ی نیوزله ندی وده گرت، دواتر ده گه ریته وه کوردستانو سهرتا له سلیمانی نیشه چی ده بیتو له زانکوژی سلیمانی وانه ده لیته وه. پاشان له سهر

داوای تاله بانای ده گه ریته وه یو که رکوکو له زانکوژی نه و شماره وانه ده لیته وه تا سالی پار یو دواچار خوی خانه نشین ده کات.

نه و ریته ی کوریا

د.عبدالستار جگه له ماموستایی، حزی له جوتیاری بووه. هه موو روژیکیش چوه یو سهر زه ویبه کانی له گوندی (بیره سپان) که بیست کیلومتر له که رکوک وه دوروه. کچه بچکه له که ی، قیان اماژ به یو نه وه ده کات که باوکی نه وه ندی که م ده رامت بووه، زه ویبه که ی به قهرز ناوه دانکرد ته وه و پارهی کرئ خانه که شی مناله کانی بویان داوه.

قیان باس له وه ده کات که باوکی زور دلپاک بووه و گومانی له که س نه کوردووه زوربه ی روژ خوی به ته نا چوه یو سهر زه ویبه که ی. روژ ی رووداوه که وه عد بووه دوا ی نیوه روژ باوکی له گه ل مامی پیکه وه بچن یو سهر زه ویبه کانیان، به لام نه و پیشترو ریشتووه. قیان به دم گزیانه وه ده لیت «ده مانوت ناگاداری خوت به، نه و ده یوت کی من ده کورژیت، که س رقی له من نیه. واشبوو که س رقی لیته بوو، ته نا تیروریست رقی لیبوو».

لوقمان حسین برزای د.عبدالستار، که سهر پهرشتی چاپکردنی یاداشته کانی کوردووه و زور له نزیکه وه ناگاداری بووه، شهوی پیش کورزانه که ی تا درهنگ له گه لیدیا بووه یو به یانیه که شی چوه ته وه یو لایو تا نزیک کاتژمیر ده، پیکه وه بوون. پیش نه وه ی جبی به لیت، به مامی وتوه «که ی ده چیت یو سهر زه ویبه کانت؟»، نه و پیش وتویه تی دوا ی نیوه روژ، لوقمان ده لیت «نازانم یو ره نی گوری نه و کاته رویش، چونکه هه موو روژیک مامیکی ترم یان ناموزایه کم له گه لی ده روشت یو سهر زه ویبه که ی».

سه باره ت به وه ی که مامی له ناوچه په کی نارامی کوردنشیندا کورزواوه، برزاکه ی ده لیت «نه و ناوچه په ۱٪ تیروریستو نیسلامی و قاعیده ی تیانیه، شورته و هره س وه ته نی به رپرسن له و ناوچه په». هه روها وتی «له و بپوایه دام پیشترو پلان یو کوشته که ی دانراوه».

له سهر زانیا ریبه کانی کوریا

نیستا خیزانه که ی د.عبدالستار گومانی نه وه ده کن، کوشته که ی باوکیان په یوه ندی به نا شکر اکرانی نه و

زانیا ریبه وه هه بیت که له یاداشته کانی و چاوپیکه و تنه روژنامه و انیه کانیدا باسیکردووه. له و باره یه وه کچه که ی وتی «باو کم به قه له م قسه ی کرد، با به قه له م جوابی بدرایه ته وه، چون ده بیت چه ک به رامبر قه له م به کار به پیریت. کوشته که شی ته نا په یوه ندی به وه وه هه موو که هه ندیک زانیاری لایو لای که سانی تر نه بوو، نه م نا شکر ای کرد». قیان که گریان جارچاره قسه کانی پیده بری، وتی «پیم بلئ شیخ ستار چی کردبوو؟ پارهی خه لکی دزیبوو؟ شه رقی خه لکی بردبوو». نه و زیاتر له سهر قسه کانی خوی رویشته و ده یوت «قه له م که ی زور زبانی لیدا، به لام پیاو به قه له م جواب ده داته وه، به س نه و به قه له م جواب نه درایه وه، له به ره نه وه ی قه له م که یان وه ک نه وه ی دکتور نه بوو، به چه ک جوابیان دایه وه، نه وه ش پیشه ی تیروریسته. خو نه و جنوی نه دا، ته نا واقیعیکی شاراوه ی نا شکر ا کرد بویه کوشتیان، ترسان له وه ی شتیکی تر بلیت».

کورد کوشتی

«باو کم کورد کوشتی، نه وانه ی گیرقان پرده که نو ترسان له به رزه وه ندیبه کانی خویان، بویه کوشتیان».

قیان که کچه بچوکی دکتور عبدالستار تاهیر شریفه، له یه که م روژ ی پرسه که ی باوکید، به م جوړه یو (ناوینه) دوا.

له باره ی نه وه ی مه به سستی له تیروریست کتیه، قیان وتی «تیروریست مه به ستم دژه قه له م. باو کم کورد کوشتی، نه وانه ی گیرقان پرده که نو ترسان له به رزه وه ندیبه کانی خویان. اماژه کانیس ده لین کورد کوشتی».

به لام لوقمان که برزای دکتور عبدالستاره، نا شکر اتر قسه ده کاتو ده لیت «دلنیایین نه گه کوردیش کوشته بی، به کیتی نه ی کوشته وه». یو تومه تبارکردنی لایه نیکی کوردیش له پشت کوشته که ی وه، قیان وتی «نه گه ده ریکه ویت لایه نیکی کوردی له پشت کوشته که یه تی، بندهنگ نابین. چونکه شیخ ستار خه لکی زوره و بیکه س نییه».

په کیتی و پارته و ده زگانیا ن چی ده لین

پاش رووداوه که، مه لبه ندی که رکوک

به کیتی، له به یان نامه یه کدا نه و رووداوه یان ئیدانه کرد. هه روها به رپرسی مه لبه ندی که رکوک، ره فعت عه بدولا، به ناوینه ی راگه یاند «نا توام بریار له وه بده م که نایا نه و تیروره سیاسی یان نا». له وه لامی نه وه شدا کوشته که ی په یوه ندی به دیداره کانی نه م دوا ییه وه ی هه بیت، وتی «له به ره نه وه ی له زوه وه شت ده نویست، نا توام بلیم کوشته که ی په یوه ندی به دیداره کانی نه م دوا ییه وه ی هه یه له روژنامه کاندای».

به رپرسی لقی که رکوک ی پارته، نه جات چه سهر رایگه یاند «نیمه به شیوه یه کی گشتی دژی هه موو کرده وه یه کی تیروریستین دژی هه مروفیک بیت، جا هه ر بیروبو چونیکی هه بیت، یان سهر به هه ر نه ته وه و نایتیک بیت، جا نه و تیروره کوشتنی چه سته ی بیت، یان فیکری بیت، نیمه وه ک پارته دیموکراتی کوردستان نامانج بوینه یو تیروریستان».

هه روها نه جات چه سهر وتی «نه و مه وزوعانه ورده کاری نه منی ده ویتو ده بیت نه و لایه نه ی کاری لیکولینه وه ی پیده سپی درت، نه و کارانه بکات».

به ریوه به ری ناسایشی که رکوک (به کیتی) عه مید هه لکوت عه بدولا، ده رباره ی کوشتنی د.عبدالستار، به ناوینه ی راگه یاند «چاوه روانی نه جانی لیکولینه وه ده که یو هه ر که سیک بیت، ده دیده نه دادگا. به دلنیاییه وه ده لین دهستی که سانی شاره زای سنوره که ی تیایه». له باره ی تومه تبارکردنی حیزبه کوردیبه کان له پشت نه و کوشته وه، نا ویرا و وتی «به هیه چ شیوه یه ک بروانا که م نه وانی له پشت وه بن، به لام نه گه که سیک نه و حیزبانه کردبیتی، بیگومان نا شکر ای ده که ین». سهر چاوه یه کیش له ناسایشی پارته له که رکوک، له په یوه ندیبه کدا ته نا نه وه ندی به ناوینه راگه یاند «نیمه ئیدانه ی نه و کاره تیروریسته ده که ین، هیوادارین پکوزه کانی بدورزیته وه و بدریته دادگا».

روشنییران چی ده لین

تائیتستا نه و سهرانی که رکوک، نه روژنامه نووسان، چ وه ک سه ندیکا له هه ولیرو، چ وه ک لقی که رکوک هیه هه لویتست، یان به یان نامه یه کیان له سهر نه م رووداوه بلاونه کرد ته وه و هوکاری

بندهنگ بوونیشیان نازانریت. روژنامه نووس عارف قوریانی پیویایه له سهر قسه کانی تیرورکراوه، به رامبر نه و کتیبو نه و چاوپیکه و تنانه ی بلاویکرد ته وه وتی «تیرورکردنه که ی ته نا یو کوشتنی د.عبدالستار خوی نییه، عه بدولستار ته منی نه وه ندی پیوه نه مابوو، که مه ترسی سیاسی له سهر هیه که سیک یان خیزانیک دروست بکات، چ جای حیزبکی سیاسی له کوردستاندا، پیموایه کوشتنی به م شیوه یه و به روژ ی پوناکو له دوری چنه سده مه تریک له خانوه کانی گه ره کی ره حیماواوه، هه ره شه یه یو خه لکی تریش. له کاتیکدا نیستا خه ریکه ده رگایه ک ده کورته وه یو قسه کردن له سهر میژوی بزوتنه وه ی زرگاریخواری کوردستان».

عارف قوریانی سهرنوسه ی روژنامه ی ناسو که خوی که رکوکیه، ده لیت «نه گه ر بکوژانی عه بدولستار وه ک تیروریست بناسین، به راستی من باوهرم وایه که له مه ودوا له عیراقدای به رچاومان رون نابت ک تیروریسته، دلنیام له وه ی نه و که سرو گروپانه ی که کاری تیروریستی ده که نو دژی نه م وه زعه سیاسی نوییه ی عیراقن، نه وان عه بدولستاریان نه کوشته وه».

سه روکی به شی زمانی کوردی له کولژی په روه رده له زانکوژی که رکوک، د.نازاد باخوان، پاش ئیدانه کردنی نه و کاره، د.عبدالستاری به که سایه تیه کی دلسوژ یو به شه که ی ناو برود، به ناوینه ی راگه یاند «خویندکاران زور خویشیان ده ویستو هیه روژیک له وانه وتنه وه دوانه که وتوه. تیرورکردنی نه و، تیرورکردنی زانستو خویندنو هه موو شتیک بوو».

لیکولینه وه

مه سه له ی «تیرورکردنی» خه لکانی سیاسی و روشنبیر له م ولاته دا، میژویبه کی دووو دریزی هه یه، به تایبه تی له چنه سالی دوا ی رایه رین تا ناوه راستی نه وه ده کان، شه پوژیک تیرور له شاره کانی کوردستاندا نه جامدران، له وانه (زه ئوف کامل، عه لی بوسکانی، فرانسیس شاپو، ریناس، قابیلو شاپور، خاله حاجی و کومونست کارو فراهاده سوورو چه ندانی تر)، به لام تائیتستا بکوژانی نه م کارانه نا شکر نه بوون. سهر چاوه یه کی نه منی شاره ز، که له به ر

د.عبدالستار تاهیر شریف

چه ساسی روداوه که نه یوست پوسو ناوی خوی نا شکر بکات، به ناوینه ی راگه یاند «زور زه حمه ته له خه لکی کورد زیاتر بتوانی له و شوینه دا کاری وه ها بکات».

نه م سهر چاوه یه وتی «روداوه که سهریپی نه جام ندرادوه نه وه ی نه م کاره ی نه جامداوه، پیشترو چاودیریبه کی وردی جمجولی د.عبدالستاری کردوه».

سهر چاوه که به پشتبه ستن به قسه کانی خوی، پیویایه «لیکولینه وه یه کی جدی له م رووداوه دا نا کریت، چونکه مادام کورد نه جامی داوه، واته هیزی سیاسی یان که سانی ده سترویشتوی سیاسی له پشتبه وه یه، زور زه حمه تیشه لیکولینه وه بکریستو نه جامه که ی نا شکر بکریست، چونکه ده بیته مایه ی قولبوونه وه ی نا کوکی له نیوان لایه نه کوردستانیه کاندای».

خیزانه که ی: «چاپی ده که ین، با نیمه ش بکوژن»

له پاش خوی دکتور عبدالستار دوو به شی یاداشته کانی به چاپنه کراوی ماوه ته وه، خیزانه که شی ناماده بیان ده رده بری یو چاپکردنی. قیان وتی «کومه لیک شتی چاپنه کراوی ماوه هه مووی یو چاپده که ین. با نیمه ش بکوژن قه یناکا. به و ته ی لوقمانی برزای، جگه له یاداشته کانی د.عبدالستار چنه لیکولینه وه یه کی له بواری ده رووناسیدا هه یه و کتیبیکیشی له سهر وه زعی که رکوک نویسه وه له داهاتوودا بوی چاپ ده که ین».